

† 'Ο † † 'Ο 'Αχάκιος †
 † 'Ο 'Αγαθάγγελος †

Archetyp. membr. cum bulla plumbea. Flor. II. nro 83.

CLVIII. 7292—1784, mense maio, ind. II.

*Patriarcha Gabriel V. praecipit episcopo Leri et habitatoribus Calymnes, ut pro-
 curent restitutionem bonorum monasterio raptorum, et excommunicat raptores.*

† Γαβριήλ, ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,
 Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. †

† Θεοφιλοτάτε ἐπίσκοπε Λέρνης, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφεῖ καὶ
 συλλειτουργεῖ, καὶ ἐντιμώτατοι κληρικοί, εὐλαβέστεργοι ἱερεῖς, δοσιώτατοι ἱερομόνα-
 χοί, χρήσιμοι γέροντες καὶ προσετώτες τῆς νήσου Καλύμνου, χάρις εἴη ὑμῖν
 καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. ἐμάθομεν, ὅτι ἀπὸ τὰ αὐτίθι πράγματα καὶ ἀπιστώματα
 τοῦ μετοχίου τῆς ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ ἡμετέρας πατριαρχικῆς σταυροπηγικῆς
 μονῆς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου μερικοὶ χριστιανοὶ ἐν ἀσυνειδησίᾳ μεγίστη ἐτόλμη-
 σάν νὰ τὰ οἰκειοποιήσωσι καὶ τὰ σφετερίσωσι μὲ γνώμην διεστραμμένην καὶ
 ἐπίμονον χωρὶς νὰ θέλουσιν νὰ διορθώσωσιν τὸ ἱεροσυλικόν τους τοῦτο ἀμάρτημα
 καὶ νὰ τὰ ἐπιστρέψωσι πάλιν εἰς τὸ μοναστήριον τοῦτο. ὅθεν διὰ νὰ διορθωθῇ ἡ
 ἱεροσυλία αὕτη καὶ νὰ παύσῃ εἰς τὸ ἐξῆς, γνώμη κοινῇ καὶ συνοδικῇ ἀπεσάνθη
 πρῶτον μὲν διὰ νὰ σᾶς συμβουλευώμεν διὰ τοῦ παρόντος, ἔπειτα δὲ ταῖς προσ-
 ηκούσαις ἀραῖς καὶ ἐπιτιμίαις νὰ καθυποβάλλωμεν τοὺς μὴ μεταμελουμένους ἱερο-
 σύλους, ὁμοῦ δὲ καὶ τοὺς γινώσκοντας καὶ μὴ μαρτυροῦντας τὴν ἀλήθειαν, διὸ
 καὶ γράφοντες μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν
 ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἐντελλόμεθα καὶ
 συμβουλευόμεν ὅλους σας, ὅπως ὅσοι ἔχουσι καὶ κατακρατοῦσι πράγματα τοῦ εἰ-
 ρημένου μοναστηρίου πολλὰ ἢ ὀλίγα, ὅσοι νὰ στοχασθῆτε τὰς ἀρὰς καὶ τὰ
 ἐπιτίμια, ὅπου ἐπίκεινται παρὰ τῶν Θεῶν καὶ ἱερῶν νόμων εἰς τοὺς ἱεροσύλους
 καὶ πόσῃ βλάβῃν προξενούσιν εἰς τὴν ψυχὴν τους, καὶ ἔτι καὶ μετὰ αὐτοὺς καὶ μετὰ
 ἄλλους παρομοίους στοχασμοὺς νὰ διορθώσωσιν τὸ σφάλμα τους καὶ νὰ ἐπιστρέ-
 ψωσι σῶα καὶ ἀνελλειπῇ τὰ μοναστηριακὰ πράγματα καὶ νὰ ἀπέχωσι τοῦ λοι-
 ποῦ ἀπὸ τὸ μακρὸν καὶ σκεπτικὸν ἀμάρτημα τῆς ἱεροσυλίας. ὅσοι δὲ παρακού-
 σωσι καὶ κατακρατήσωσι πολλὰ ἢ ὀλίγα μοναστηριακὰ πράγματα καὶ οἱ γινώ-
 σκοντες δὲ τοὺς τοιοῦτους καὶ τὰ πράγματα τῆς μοναστηρικῆς καὶ τὰ σύνορα καὶ

ἐροθέσεια αὐτῶν, ἂν μὴ ἐν φόβῳ θεοῦ καὶ ἀφιλοπροσώπως μαρτυρήσωσιν ἔμπροσθεν τῆς θεοφιλείας σου, ἀλλὰ παρακούσωσιν, οἱ τοιοῦτοι, ὅποιοι ἂν ᾦσιν, ὁμοῦ κατηραμένοι εἶησαν καὶ ἀσυγχώρητοι καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτοι, αἱ πέτραι καὶ ὁ σιδηρὸς λυθείησαν, αὐτοὶ δὲ μηδαμῶς κληρονομήσειαν τὴν λέκτραν τοῦ Γιεζῆ καὶ τὴν ἀγχόνην τοῦ Ἰούδα, στένοντες εἶησαν καὶ τρέμοντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ὁ Καὶν, καὶ προκοπὴν μήποτε ἴδοιεν ἐν οἷς ἐργάζονται, καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ εἶη ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἡ μερίς αὐτῶν μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα καὶ τῶν θεομάχων Ἰουδαίων τῶν σταυρωσάντων τὸν κύριον τῆς δόξης, ἔχοιεν δὲ καὶ τὰς ἀρὰς πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος ἀγίων τῆς ἐκκλησίας πατέρων, προφανῶς δ' ἐλεγχόμενοι οἱ κατακρατοῦντες τὰ μοναστηριακὰ πράγματα ὡς φιλάδικοι καὶ διεστραμμένοι ἱερόσυλοι ὑπάρχουσι καὶ ἔξω τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας καὶ τῆς τῶν χριστιανῶν συναναπρόσεως καὶ ὁμηγύρεως, καὶ μηδεὶς ἐκκλησιάσῃ αὐτοὺς ἢ ἀγιάσῃ ἢ θυμαίσῃ ἢ ἀντιδώρον αὐτοῖς δῶ ἢ συμφάγη ἢ συμπῆ ἢ ὄλωσιν συναναστραφῆ ἢ χαιρετίσῃ, ἕως οὗ ποιήσωσιν, ὡς γράφομεν. .αψπδ', ἐν μηνὶ μαΐῳ, ἰνδικτιῶνος β'.

† Ὁ Ἐφέσου Σαμουήλ.	† Ὁ Σερρών Ματθαῖος.
† Ὁ Ἡρακλείας Μεθόδιος.	† Ὁ Δράμας Γρηγόριος.
† Ὁ Κυζίκου Ἀγάπιος.	† Ὁ Ἀγγιάλου Ἰωακείμ.
† Ὁ Νικομηδείας Γεράσιμος.	† Ὁ Ναυπλίου Μελέτιος.
† Ὁ Καλκηδόνας Παρθένιος.	† Ὁ Λέρνης Ἰγνάτιος.
† Ὁ Δέρκων Ἀνανίας.	

Archetyp. chart. Flor. II. nro 86.

CLIX. 7295—1786, mense novembri, ind. V.

Patriarcha Procopius I. componit controversiam inter heredes ecclesiae S. Georgii, quar dicta est Potha, declaratque eam inde ab eo tempore esse patriarchalem et coniunctam monasterio S. Ioannis.

† Προκόπιος, ἐλέω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

† Εὐχῆς μὲν ἔργον ἐστὶ καὶ ἀγαθόν, εἴ τῳ μηδεμίᾳ συσταῆ ἄρως ἐτέρους διαφορὰ. τοῦτο δὲ οὐ μόνον δυσχερές, ἀλλὰ καὶ ἀδύνατον, δι' ὄλου βίου ἐν τοσούτοις πράγμασι πρὸς μηδένα ὄλωσιν προσκρούσαντα διενεχθῆναι. ἐπεὶ οὖν τοῦτο ἀδύνατον, θάτερον ἐλέσθαι δεῖ, ὅπερ ἐπιεικὲς καὶ ἐπαινετὸν ἐν τοῖς

μάλιστα, εἴ τις πρὸς τινα διενεχθεῖη, ὑστερον γούν ἐφ' οἷς ἂν δύνηται διαλύεσθαι
 τὰ ἐγκλήματα πρὸς τὸν ἀντίδικον, συγχωροῦντα καὶ συγγινώσκοντα ἐκείνω τὰ
 προημαρτημένα. ταύτη τοι, ἐπειδὴν ποτε ἐπικυῖ, τοιοῦτόν τινα τοῖς ἤθεσι κατίδη
 ἢ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλη ἐκκλησία, ἴλεως πάνυ ἐπαίνων τῶν προσηκόν-
 των ἀξιούσα εὐμενῶς ἀποδέχεται καὶ τὴν αἴτησιν, εἰ ἔχοι τι παρ' ἑαυτῆς ἀξιού-
 μενος, ὡσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος. ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ κεῖται ἱερά
 ἐκκλησία σεμνονομένη μὲν ἐπ' ὄνομτι τοῦ ἁγίου, ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωρ-
 γίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ἐπιλεγομένη δὲ τῆς Πόθας, καὶ περὶ ταύτης ἐνεφανίσθη-
 σαν ἤδη ἐπὶ συνόδου ἄλλα τε διάφορα ἐνυπόγραφα γράμματα καὶ ἐσφράγιστα
 ταῖς κατὰ τόπον ὑπογραφαῖς τῶν προκριωτέρων χριστιανῶν καὶ τῇ σφραγίδι τοῦ
 ἐκεῖ ἱεροῦ καὶ σεβασμίου ἡμετέρου πατριαρχικοῦ καὶ σταυροπηγικοῦ μοναστηρίου
 τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐπὶ δὲ καὶ τέσσαρα πατριαρχικά καὶ συνοδικά
 σιγίλλια ἢ γράμματα τῶν προπατριαρχευσάντων Κωνσταντινουπόλεως, τὸ μὲν τοῦ
 ἀοιδίμου Σαμουήλ, τὸ δὲ τοῦ κυρίου, κυρίου Θεοδοσίου, τὸ δὲ τοῦ ἐν μακαρία τῇ
 λήξει γενομένου Σωφρονίου, τὸ δὲ τοῦ ἀειμνήστου Γαβριήλ, οὐ μόντοι συνωδᾶ
 καὶ σύμφωνα ἀλλήλοις, ἀλλὰ τὰ μὲν ἐπικυροῦντα τὴν προπατορικὴν κτητορικὴν
 αὐτοῖς ἐξουσίαν τῷ Μάρκῳ Ῥάλλῃ καὶ τῇ Κυριακῇ, τοῖς πρωτεξαδέλφοις, τὰ δὲ
 ἐξ ἡμισίας μερίζοντα ταύτην καὶ ἀποδιδόντα τὸ μὲν τῇ Ἄννῃ, θυγατρὶ τῆς
 ποτὲ Καλῆς, τὸ δὲ τοῖς τέκνοις τοῦ ποτὲ Γεωργίου, υἱοῦ τῆς ποτὲ Θεολογοῦς.
 ἐπειδὴ οὖν τοιαῦτα ἐνεφανίσθησαν ἐπὶ συνόδου γράμματα καὶ παρέστησαν ἕ τε
 ῥηθεῖς Μάρκος Ῥάλλῃ, ὁ καὶ ἐπίτροπος τῆς πρωτεξαδέλφης αὐτοῦ Κυριακῆς,
 καὶ ὁ Μανώλης Κυλιδῆς ἐπιτροπικῶς ἐκ μέρους τῶν τέκνων τοῦ εἰρημένου ποτὲ
 Γεωργίου ἀμφισβητοῦντες καὶ ἀντιδιαφερόμενοι ἐπὶ συνόδου καὶ εἰς πίστῳσιν τῶν
 προβαλλομένων ὄγκον γραμμάτων ἐπὶ χεῖρας προβαλλόμενοι, ἢ μετριότης ἡμῶν
 μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς τῶν ἀδελφῶν ὀμηγύρεως τὸ ἀσαφὲς ὁρῶσα τοῦ πράγματος
 καὶ ταλαντευομένη τῇ δίκῃ καὶ οὐκ ἔχουσα, ὅπως βεβαίως δικάσῃται, ἅμα δὲ
 καὶ τοὺς ἀντιδιαφερομένους ὁρῶσα ἐπὶ πολλῶν ἐτῶν διάστημα ἕνεκεν τῆς δίκης
 ταύτης καὶ διαφορᾶς ἀποδημοῦντας μὲν τῆς πατρίδος, πλανωμένους δὲ ἐν ἄλλο-
 δαπῇ καὶ τζλαπρωμένους καὶ οὐκ ὀλίγα δαπανωμένους καὶ ἐπιτιμίοις ἐκκλη-
 σιαστικοῖς περιβάλλοντας ἀλλήλοις διὰ φρικτῶν πατριαρχικῶν συνοδικῶν γραμμά-
 των, οἴκτιν καμφθεῖσα ἐπ' αὐτοῖς συνεβούλευσεν ἑκατέροις παύσασθαι μὲν τῆς
 διαφορᾶς ταύτης, ἐπιτρέψαι δὲ τῆς ἐκκλησίας ταύτης τὴν δεσποτείαν ἀπειρώσαντας
 καὶ ἀναθεμένους εἰς τὸν καθ' ἡμᾶς τοῦτον ἁγιώτατον πατριαρχικόν, ἀποστολικόν
 καὶ οἰκουμενικόν θρόνον, ἵνα γενομένη πατριαρχικῇ, σταυροπηγικῇ προσηλωθῇ
 τῷ εἰρημένῳ κατὰ τόπον ἱερῷ μοναστηρίῳ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. οἱ

δὲ ἀμφότεροι μεταμεληθέντες ἐπὶ ταῖς προτέραις διαφοραῖς καὶ ἐγκλήμασι προ-
 θύμως πᾶνυ κειθηνίου παρείχοντο ἑαυτοὺς καὶ εὐθὺς ἑκάτερος, ὃν ἔφερον ὄγκον
 καὶ πλῆθος γραμμάτων, ἡμῖν φέρων ἐνεχείρισαν, ἀφιερῶσαντες ἐκείνην τὴν ἐκ-
 κλησίαν εἰς τὴν σταυροπηγιακὴν ἐξουσίαν τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης
 ἐκκλησίας, τοσοῦτόν γε μὴν ἐζητήσαντο παρ' ἡμῶν, ὅπως ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ
 εἰς αἰῶνα τὸν ἄπαντα διὰ ψυχικὸν μνημόσυνον μνημονεύονται τὰ ὀνόματα τῶν
 τεσσάρων τούτων γενεῶν, δηλαδὴ τοῦ Μάρκου Ῥάλλη, τοῦ ποτὲ Γεωργίου, υἱοῦ
 τῆς Θεολογοῦς, τῆς Κυριακῆς, γυναικὸς τοῦ Φωκιανοῦ, καὶ τοῦ χατζῆ Δημήτρη
 Μαρκάκη. ἐπειδὴ οὖν τοιαῦτα ἐνεφανίσθησαν ἡμῖν τὰ ῥηθέντα γράμματα καὶ οἱ
 ἀντιδιαφερόμενοι εὐκειῶς πᾶνυ διαλυσάμενοι πρὸς ἀλλήλους τὰ ἐγκλήματα ὑπη-
 κούς σαῶς αὐτοὺς παρείχοντο τῇ ἡμετέρᾳ πατριαρχικῇ καὶ συνοδικῇ συμβουλή,
 διὰ ταῦτα τῆς χριστιανικῆς εὐπειθείας ἐπαινέσαντες αὐτοὺς ἀπεδεξάμεθα καὶ τὴν
 αἴτησιν ὡς εὐλογον καὶ δικαίαν οὔσαν, προσδιορισάμενοι διὰ τὸ μᾶλλον ἀσκαν-
 δάλιστον καὶ ἀτάραχον, ὅπως μηδεὶς ποτε ἐκ τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων γενεῶν
 ἔχη ἀδειαν ἱερουργεῖν ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐκκλησίᾳ. διὸ καὶ γράφοντες ἀποφαινό-
 μεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερέμων,
 τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα ἡ
 ῥηθεῖσα κατὰ τὴν νῆσον Πάτριον ἐκκλησία τοῦ ἀγίου, ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος
 Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ἐπιλεγομένη [δὲ] τῆς Πέθας, μετὰ πάντων τῶν κτημά-
 των, πραγμάτων καὶ ἀφιερωμάτων αὐτῆς, τῶν τε ἡδὴ ὄντων καὶ τῶν εἰσέπειτα
 προσγενησομένων, ὑπάρχη τοῦ λοιποῦ ἡμετέρα πατριαρχικῆ, σταυροπηγιακῆ, προ-
 ηλωμένη τε καὶ ἀφιερωμένη ἀναφαιρέτως καὶ ἀναποσπάστως εἰς τὸ ῥηθὲν κατὰ
 τόπον ἱερὸν καὶ σεβᾶσιμον ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ σταυροπηγιακὸν μοναστή-
 ριον τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, κτῆμα ἐκείνου οὕτα τε καὶ λεγομένη, καὶ
 τοῦ ἐν αὐτῇ κατὰ καιροὺς ἱερουργούντος ἀποκαθισταμένου τε καὶ διοριζομένου
 παρὰ τοῦ ῥηθέντος μοναστηρίου, μνημονευομένων ἐν αὐτῇ τῶν ὀνομάτων τῶν
 ἀνωτέρω εἰρημένων τεσσάρων γενεῶν ἀδιαλείπτως καὶ εἰς αἰῶνα τὸν ἄπαντα,
 δηλαδὴ τοῦ Μάρκου Ῥάλλη, τοῦ ποτὲ Γεωργίου, υἱοῦ τῆς ποτὲ Θεολογοῦς, τῆς
 Κυριακῆς, γυναικὸς τοῦ Φωκιανοῦ, καὶ τοῦ χατζῆ Δημήτρη Μαρκάκη, μηδενὸς
 μέντοι τολμῶντος τοῦ λοιποῦ ἐπιχειρεῖν τῇ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ ὡς προπατορικῆ
 κτητορικῆ, μηδὲ ἱερουργεῖν ἐν αὐτῇ τινος ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων γενεῶν.
 ὅστις δὲ καὶ ὅποιος τῶν χριστιανῶν μικρὸς ἢ μέγας ἀνὴρ ἢ γυνή, ἱερωμένος ἢ
 λαϊκός, τολμήσῃ τοῦ λοιποῦ ἀνακαλέσασθαι οὐκ ὀρθῶς τὴν περὶ τῆς ἐκ-
 κλησίας ταύτης διαφορὰν ἢ ἀνατρέψαι τὴν σταυροπηγιακὴν αὐτῆς ἐξουσίαν καὶ
 τὴν εἰς τὸ ῥηθὲν μοναστήριον ἀφιέρωσιν ἢ μετακινήσῃ τι τῶν ἀνωτέρω ἀπο-

φανθέντων, ὁ τοιοῦτος, ὁποῖος ἂν ᾖ τῆς τάξεως καὶ βαθμοῦ, ἀφωρισμένος ὑπάρχη καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος πρὸς τῆς ἀγίας, ὁμοουσίου, ζωοποιῦ καὶ ἀδιαιρέτου τριάδος, τοῦ ἐνὸς τῆ φύσει μόνου Θεοῦ, καὶ μετὰ θάνατον αὐτος καὶ τυμπανιαῖος καὶ πάσαις ταῖς πατριαίς καὶ συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπεύθυνος καὶ ὑπόδικος καὶ ἔνοχος τῆ αἰωνίῳ πυρὶ τῆς γεέντης. τὰ αὐτὰ ἀπεφάνθη συνοδικῶς, καὶ εἰς τὴν περὶ τούτων ἐνδειξὴν καὶ διηγεσὴ τὴν ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν ἐπιγίλιωδες ἐν μαμβράναις γράμμα, καταστρωθὲν κἂν τῆ ἱερῆ κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ ἐδόθη εἰς τὸ ῥῆθὲν κατὰ τὴν νῆσον Πάτρων ἱερὸν καὶ σεβασμίον ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ σταυροπηγικὸν μοναστήριον τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. ἐν ἔτει σωτηρίῳ „αψκς“, κατὰ μῆνα νοέμβριον, ἐπινεμήσεως πέμπτης. †

† Προκόπιος, ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. †

† Ὁ Ἰεροσολωνίης Μεθόδιος. † † Ὁ Θεσσαλονίκης Ἰάκωβος. †

† Ὁ Κυζίκου Ἀγάπιος. † † Ὁ . . . Καλλίνικος. †

† Ὁ Νικομηδείας Γεράσιμος. † † Ὁ Δράμας Γρηγόριος. †

† Ὁ Χαλκηδόνας Παρθένιος. † Ὁ Νευπλίου Μελέτιος. †

† Ὁ Δέρκων Ἀνανίας. †

Archetyp. membr. cum bulla plumbea. Flor. II. no 87.

CLX. 7303—1795, mense februario, ind. XIII.

Patriarcha Gerasimus III. et synodus decernunt, heredem monachorum mortuorum esse monasterium et statuunt, quae bona possidere liceat fratribus.

† Γεράσιμος, ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. †

† Οὐκ ἀναγκαίως μὲν ἔχειν ἔδοξεν, εἴ τις διὰ μακρῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος προομιάζοιτο εἰς τὸ νεανικὸν φιλοτιμούμενος, προδηλώσῃ γε μὴν τὸ πρᾶγμα τοῖς μὴ εἰδόνσιν οὐ τῶν πάνυ περιττῶν. πρόκειται οὖν τῆ γράμματι τούτῳ ἐπικυρῶσαι, οὐσπερ οἱ δοσιώτατοι τοῦ ἐν τῆ νήσῳ Πάτρων ἱεροῦ καὶ σεβασμίου ἡμέτερου πατριαρχικοῦ καὶ σταυροπηγικοῦ μοναστηρίου τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου πατέρες ὄρους ἐν γράμματι ἔθεντο κατὰ σφᾶς αὐτοὺς σφᾶς τὸ κοινῆ αὐτοῖς συμφέρον· Παρθένιος γάρ τις τῶν μοναστηριακῶν τούτων προσήνεγκε τῆ ἡμῶν μετριότητι ἐπὶ συνόδου γράμμα ἕκ τε τῆς κοινῆς μοναστηριακῆς τετραγίδος

καὶ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἤδη ἡγουμένου αὐτῶν, ὁσιωτάτου Ἀθανασίου, τὸ ἐχέγ-
 γυον ἔχον καὶ τὸ πιστόν, ἀφ' οὗ δηλοῖ εἶναι τοὺς εἰρημένοι πατέρες ἐκεῖθεν ἀπαί-
 ροντι αὐτῶν ἐντελλόμενοι, ἐπειδὴν εἰς βασιλεύουσαν καταχθῆ διαπράξασθαι οἱσι
 παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ
 ταῦτα κατὰ ἀρχαῖον μοναστηριακὸν ἔθος αὐτῶν, τῶν μὲν ἀποθησκόντων συγκοινο-
 βιατῶν αὐτῶν τὴν κληρονομίαν διαδέχεσθαι τὸ μοναστήριον, ἀλλὰ μὴ ἀδελφόν,
 μηδ' ἄλλον τινὰ συγγενῆ τοῦ θενωτός κλόγηρον ἢ κοσμικόν. ὅσοι δὲ τῶν
 μοναστηριακῶν τούτων ὠνησάμενοι ἔχουσι πράγματα τῆς μονῆς, κελλείον, φασί,
 χωράφια, ζῶα, μηδένα τούτων δύνασθαι ζῶντα πωλεῖν ἐκεῖνα συγγενέσιν αὐτοῦ
 καλογήροις ἢ ὑποτακτικοῖς, μήτε ἐκόντα, μήτε κατ' ἐπιταγὴν τινος ἢ θέσειν,
 ἀλλ' ἐπειδὴν ἀποθάνωσιν ἐκεῖνοι, πωλεῖσθαι τὰ ῥηθέντα πράγματα, ὥπερ ἂν
 προέλωσται οἱ συγκοινοβιαταὶ ἢ τῶν μὴ ἔχοντι ἄλλο κτήμα· οὕτω γὰρ ἂν κτή-
 σασθαι καὶ τοὺς μὴ ἔχοντας, ἀφ' ὧν διαβιώσονται, τῶν δὲ συγκοινοβιατῶν τού-
 των τοὺς νέους τῆ ἡλικίας μηδένα ἔχειν ἴδιον ζεύγος βοῶν ἀροτήρων μηδὲ
 ἀποστέλλειν ἕτερον εἰς τὰ τῆς μονῆς μετόχια ἐπ' ἀρότω καὶ καταβολῇ πραγ-
 μάτων, ἀλλὰ μόνοις τοῖς γέρουσιν ἐξεῖναι τούτο, ἴν' ἔχωσι τὴν ἀπὸ τούτων
 πρὸς τὸ ζῆν ἐπικαρπίαν, οὐ μὴν ἀλλὰ μηδὲ τοῖς ἱεροπραγοῦσιν ἐξεῖναι γεωρ-
 γεῖν ἢ σπεῖρειν κατὰ τῶν περιττῶν καὶ ἀγεωργήτων τῆς μονῆς τόπων, καὶ τῶν
 ἐπὶ ἰδίαις δὲ ὑπουργίαις καὶ κέρδεσιν ἀποδημούντων συγκοινοβιατῶν ἢ τῶν ἐπὶ
 τοῖς ἔξω τῆς μονῆς μετοχίοις τεταγμένων μηδένα ἔχειν ἴδιον ζεύγος βοῶν ἐν
 τοῖς ἐν Πάτμῳ μετοχίοις αὐτῆς. ἔτι δὲ μηδένα ἐξαιτεῖσθαι κατὰ βίαν καὶ πρόσ-
 ταγμα ἐπιτραπῆναι οἱ παρὰ τῆς μονῆς τὸ παρ' αὐτοῖς λεγόμενον οἰκονομεῖον
 ἐν ἀλλοδαπῇ, ἀλλ' ὅτινα ἂν δόξῃ κοινῇ, τούτων ἀποκαθιστάμενον οἰκονόμον
 χρῆσθαι τῇ ἐπιτετραμμένῃ ἐκεῖνη οἰκονομία ἐπὶ ἔτη μόνον τέτταρα, ἀλλὰ μὴ
 πλείω. ὅστις δὲ ἢ πρὸς χάριν ἢ κατὰ θέσειν ἢ ἐπιταγὴν ἄλλου ἔλαβεν ἢ
 λήφεται μετόχιον καὶ οἰκονομεῖον ἢ ἐφ' ὄρους ζωῆς αὐτοῦ ἢ ἐπὶ ἔτη πλείω
 τῶν τεττάρων, τούτων ἀπελαύνεσθαι τοῦ ἐπιτετραμμένου ἐκείνου ὑπουργήματος,
 ὡς φιλοκερδῆ καὶ παραβάτην τοῦ ἀρχαίου μοναστηριακοῦ ἔθους, καὶ συνελόντι
 εἰπεῖν τὰ ἀρχαῖα καὶ ἐκ παλαιοῦ μοναστηριακὰ ἔθη ἐπὶ τε τῶν μοναστηριακῶν
 ὀφεικίων καὶ τῆς ἄλλης μοναστηριακῆς αὐτῶν διοικήσεως διατηρεῖσθαι ἕσαι
 τοῖς ἔργοις ἀπαράβητα. ταῦτα μὲν οὖν καλὰ τε καὶ κοινῇ συμφέροντα ἐδεήθησαν
 ἡμῶν ἐπικυρῶσαι οἱ εἰρημένοι πατέρες ὁμολογήσαντες καὶ συνθέμενοι καθ' ἑαυ-
 τοὺς, ἄλλως τε καὶ ἐκ παλαιοῦ ἔθιμα, ἐπεὶ δ' ἐπενέυσσαμεν αὐτοῖς πρὸς τὴν
 βούλησιν, γράφοντες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων
 ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ

συλλειτουργῶν, ἵνα τοὺς ἀποθνήσκοντας συγκοινοβιάτας πατέρας τοῦ εἰρημένου ἐν
 Πάτριω ἱεροῦ καὶ σεβασμίου μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου μὴ
 κληρονομή μήτε ἀδελφός μήτε ἄλλος τις τῶν συγγενῶν καλόγηρος ἢ κοσμικός,
 ἀλλὰ μόνον τὸ ἱερὸν τοῦτο μοναστήριον. ὅσοις δὲ τῶν πατέρων πρόσεστι κτήμα
 τι τῆς μονῆς ὄνιον, κελλεῖόν, φαμιεν, χωράφια, ζῶα, μηδεὶς τούτων πωλῆ ἐκεῖνα
 συγγενέσιν αὐτοῖς καλόγηροις ἢ ὑποτακτικοῖς, μήτε ἐκουσίως μήτε ἀκουσίως
 κατ' ἐπιταγὴν τινος ἢ ἐθέσιν, ἀλλ' ἀποθνήσκόντων τῶν ἐχόντων πωλῶνται τὰ
 μοναστηριακὰ πράγματα, ὥπερ ἂν κοινῇ τοῖς συγκοινοβιάταις δόξῃ ἢ ὥπερ ἂν
 μὴ ἄλλο προσῆ κτήμα. τοῖς δὲ νέοις τῇ ἡλικίᾳ τῶν συγκοινοβιατῶν τούτων
 μηδενὶ ἐξῆ ζεύγος ἀρατῆρων τρέφειν βοῶν μηδ' ἀποστέλλειν παρ' ἑαυτοῦ ἄλλον
 εἰς τὰ τῆς μονῆς μετόχια ἀρούντα καὶ καταβάλλοντα σπέρματα, ἀλλὰ μόνοι
 οἱ γέροντες τοῦτο ἔχωσιν, ἵν' ἀπολαύωσι τῆς ἐκεῖθεν πρὸς τὸ ζῆν ἐπιχαρσίας,
 οὐ μὴν ἀλλὰ μηδὲ οἱ ἱεροπραγούντες γεωργῶσιν ἢ σπεύρωσι κατὰ περριτῶν καὶ
 ἀγεωργήτων τῆς μονῆς χωρίων. ὅσοι δ' ἂν τῶν συγκοινοβιατῶν αὐτῶν ἐπὶ ἰδίαις
 ὑπουργίαις καὶ κέρδεσιν ἀποδημῶσιν ἢ τυγχάνωσι τεταγμένοι ἐπὶ τοῖς ἔξω τῆς
 μονῆς μετοχείοις, τούτων μηδεὶς δύνηται ἴδιον τρέφειν ζεύγος βοῶν ἐν τοῖς ἐν
 Πάτριω μετοχείοις, οὐ μὴν ἀλλὰ μηδὲ βία τις ἢ προστάγματι λαμβάνῃ παρὰ
 τῆς μονῆς τὸ παρ' αὐτοῖς λεγόμενον οἰκονομεῖον ἐν ἀλλοδαπῇ, ἀλλ' ὄντινα ἂν
 κοινῇ ἔλθωσι, οὕτως ἀποκαθιστάμενος οἰκονόμος ἔχη τὸ οἰκονομεῖον ἐκεῖνο ἐπὶ
 ἔτη μόνον τέτταρα, ἀλλὰ μὴ πλείω. ὅσοις δὲ ἢ κατὰ χάριν ἢ καθ' ἴκεσίαν καὶ
 αἴτησιν ἄλλου ἔλαβεν ἢ λήφεται ποτε μετόχιον καὶ οἰκονομεῖον τοῦ μονα-
 στηρίου τούτου ἢ διὰ βίου ἢ ἐπὶ ἔτη πλείω τῶν τεττάρων, οὗτος ἀπελαύνηται τοῦ
 μοναστηριακοῦ ἐκεῖνου ὑπουργήματος, ἐπεὶ πρὸς τὸ ἴδιον ἀφορῶν κέρδος κατα-
 λυεὶ τὰ κοινῇ αὐτοῖς συμφέροντα. ὡς δὲ καθάπαξ εἰπεῖν τὰ ἀρχαῖα καὶ ἐκ
 παλαιοῦ μοναστηριακὰ ἔθη ἐπὶ τε τῶν ὁρφικίων τῆς μονῆς καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλης
 αὐτῶν διοικήσεως διαμένωσιν ἕσαι φυλαττόμενα κύρια καὶ ἀπαράβιατα, μηδενὸς
 τολμῶντος ἀντιβῆναι ἢ παρεκτραπῆναι αὐτῶν μηδὲ τὸ σμικρότατον. ὅσοι δ' ἂν
 καὶ ὅποιοι τῶν χριστιανῶν μικροὶ ἢ μεγάλοι, ἱερωμένοι ἢ λαϊκοί, μοναστηριακοὶ
 αὐτῶν ἢ ἄλλοι, ἄνδρες ἢ γυναῖκες, βουλευσώσι ποτε ἢ πράξωσι καταλύσιν τινος
 τῶν προακηριθιμημένων καὶ προκεκυρωμένων ἐν τῷ παρόντι ἡμετέρῳ πατριαρχικῷ
 καὶ συνοδικῷ γράμματι, οὗτοι πάντες ἀφωρισμένοι εἴησαν ἀπὸ θεοῦ καὶ κατηρα-
 μένοι καὶ ἀσυγχώρητοι καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτοι καὶ τυμπαγιαῖοι, αἱ πέτραι καὶ
 ὁ σίδηρος λυθείησαν, αὐτοὶ δὲ μηδὲμιῶς, καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ εἴη ἐπὶ τὰς κε-
 φαλάς αὐτῶν καὶ πάσαις ταῖς πατρικαῖς ἀραῖς εἴησαν ὑπεύθυνοι καὶ ὑπόδικοι καὶ
 ἔνοχοι τῷ αἰωνίῳ πυρὶ τῆς γεέννης, ὡς καταλύοντες καὶ διαφθείροντες τὸ οὕτως

ἀρχικόν καὶ γεραρὸν μοναστήριον, θείον συναγωνίζεσθαι ἐπιμελουμένους τῆς αὐξή-
σεως καὶ βελτιώσεως αὐτοῦ. ταῦτα μὲν οὖν ἀπεράλλη καὶ κεκώρωται συνοδικῶς,
εἰς δὲ τὴν περὶ τούτων ἐνδειξὴν καὶ διαταχὴ τὴν ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν
ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν γράμμα καὶ καταστρωθὲν κὰν τῷ ἱερῷ κώδικι
τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλῃς ἐκκλησίας ἀπεστάλη εἰς τὸ ῥηθὲν ἐν Πάτμῳ
ἱερὸν μοναστήριον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιο-
στοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ἑννεαηκοστοῦ πέμπτῳ, ἐπινεμήσεως δεκάτης τρί-
της, κατὰ μῆνα φεβρουάριον. †

† Ἐν μηνί φεβρουαρίῳ, ἰνδικτιῶνος ιγ'. †

† Ὁ Κτισσερείας Γρηγόριος. †

† Ὁ Βάρνης Φιλόθεος. †

† Ὁ Ἀκλαβιθῆνος Ξερεμίας. †

† Ὁ Ἡρακλείας Κύριλλος. †

† Ὁ Ἰωάννης. †

† Ὁ †

† Ὁ Σχολαστῆς. †

† Ὁ Νικομηθείας Ἀθανάσιος. †

† Ὁ Δεσφίων Μακάριος. †

† Ὁ [Δραμας] Γρηγόριος. †

Archetyp. Flor. II. no 88.

CLXI. 7306—1797, 19. mensis octobris, ind. I.

*Patriarcha Gregorius V. iubet instaurari scholam litterarum graecarum in
monasterio.*

† Γρηγόριος, ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,
Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. †

† Ὀσιώτατε καθηγούμενε τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ ἱεροῦ καὶ σεβασμίου
ἡμετέρου πατριαρχικοῦ καὶ σταυροπηγιακοῦ μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ
Θεολόγου καὶ ἐπίτροπε τῆς πατριαρχικῆς ἡμῶν ἐξαρχίας, κῦρ Ἰωάσαφ, καὶ ὀσιο-
λογιώτατοι, ὃ τε διδάσκαλος καὶ καθηγητὴς τῆς αὐτέθι κοινῆς σχολῆς τῶν
ἐλληνικῶν μαθημάτων, κῦρ Δανιήλ, καὶ ὃ ὑποδιδάσκαλος, κῦρ Μισαήλ, τέκνα
ἐν κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν ματριότητος, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ,
παρ' ἡμῶν δὲ εὐχὴ, εὐλογία καὶ συγχώρησις. εἰ καὶ αἱ ἄλλαι παροικίαι καὶ
ἐπαρχίαι, ὅσαι πλουτοῦσι σχολεία, ἐσεμνύοντο, κατ' ἐξαιρετον ὁμῶς λόγον ἔπρεπε,
νὰ σεμνύνηται ἡ νῆσος αὕτη, ὅτι δύο ἀξιοθύμασκα πλουτεῖ, ἐν μὲν τῷ γεραρὸν
καὶ σεβασμίῳ μοναστήριον, καὶ ἄλλο τὴν καρποφοροῦσαν ταύτην σχολὴν, προ-
ξενούντα ἀμρότερα, κλέος εἰς τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν χριστοπέπνυμον πλήρωμα. καὶ
ἤδη καθορώντες τὰς ἀκαταστασίας αὐτῶν καὶ πληροφορηθέντες ἐκ τῶν ὧν περι-

γράφετε καὶ διακηρύσσετε τῇ ἐκκλησίᾳ, τὸν ἀρχιεπίσκοπον καὶ αὐτῆς τῆς περιφέρειας σχολῆς, ἐλυπηθήμεν καιρίως καὶ ἐπληγήμεν τὴν ψυχὴν. ἔθεν ἡ ἐκκλησία, ὡς προνοοῦσα τῶν καθόλου καὶ κηδεμονικῶς προϊσταμένη καὶ ἔργον ἔχουσα τὴν σύστασιν τῶν τοιούτων θεαρέτων καὶ κοινωφελῶν, οὕτω καὶ τῶν ἐπὶ μέρους, τῶν αὐτόθι θηλονόντι, οὐκ ἀνασχετῶν ἤγγιστο παριθεῖν αὐτὰ ἡμελημένα καὶ ἀκαταστασίαις καὶ ἀνωμαλίαις. Θιάψαι τε καὶ βίαις ἐταξόμεθα. καὶ περὶ μὲν τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου ἐγένετο καὶ γίνεται φροντίς ἄγρυπνος περὶ ἀσφαλείας αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πρόσω αὐτῆς αἰσθητικῶς, βελτιωτικῶς τε καὶ εὐκαταστάσεως, κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ ζῆλον γίνεται ἐκκλησιαστικῆ πρόνοια καὶ διὰ τὴν αὐτόθι σχολὴν, καὶ σκέψεως κοινῆς γενομένης μετὰ τῶν τιμηωτάτων ἐνταῦθα ἐπιτρόπων τοῦ εὐλογημένου βουρετίου τῶν γουναράδων ἀπεφάνθη διορίσασθαι διδασκαλὸν ὡς τὸ πρῶτον τὸν κ. Δαυιδῆλ, ὑποδιδάσκαλόν δὲ τὸν κ. Μισαῆλ ἐν τῇ αὐτόθι σχολῇ, διὰ τὴν ἐπακατάβη αὐτῆς τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς καλλομένην καὶ λαμπρότητα, καθὼς καὶ προλαβόντως ἐσταλέσαν ἐκκλησιαστικῶς ἐπ' αὐτῷ τοῦτω γράμματι καὶ παρὰ τῶν ἐπιτρόπων, διὰ τὴν ἐπικυρωθῆ δὲ ἡ ἀποκατάστασις ὁμῶν τῶν διδασκάλων. γράφομεν πάλιν καὶ ἐντελλόμεθα ὑμῖν ἐκκλησιαστικῶς, ὅπου προθύμως νὰ ἐπιναλάβητε τὴν φροντίδα τῆς σχολῆς ταύτης καὶ κατὰ τὸ παλαιὸν νὰ διοικῆτε τὰ τῆς σχολῆς διδάσκοντες λόγιως καὶ ἐπιμελούμενοι τῶν μαθητῶν. καὶ ὁ μὲν πρῶτος διδασκαλὸς νὰ προϊσταται καὶ νὰ ἐφορεῖται, καὶ νὰ διορίξῃ τὰς διδασκαλίαις τῶν μαθημάτων. ὁ δὲ ὑποδιδάσκαλος νὰ ὑπεύκη τῷ πρῶτῳ διδασκάλῳ, καὶ νὰ ἐπιμελήται περὶ τῆς εὐταξίας καὶ κοσμιότητος τῶν ἡθῶν τῶν φοιτῶντων μαθητῶν, φυλακτομένης τῆς ἀρχαίας εὐνομίας καὶ καλῆς διοικήσεως τῆς σχολῆς ταύτης χωρὶς τοῦ γίνεσθαι ἐς τοῦτοῦτον παρεξερρηθῆναι ἢ βίαι ἢ ἄλλο τι ἀπάθειν καὶ ἐγκλίον εἰς τὰ συμφέροντα τῆς σχολῆς ταύτης. καὶ σὺ ὁ καθηγούμενος, ὡς ἐπίτροπος καὶ ἐπιφείων τῆς ἐκκλησιαστικῆς πρόνοιας εἰς τὴν ἐξαρχίαν ταύτην νὰ ἐπαγρυπνῆς διὰ παντός καὶ νὰ προσέχη καλῶς, ὅπου νὰ μὴ γίνεσθαι ποτε ταραχὴ τις ἢ βία εἰς τε τὴν σχολὴν ταύτην καὶ εἰς τὸ γερὰν μοναστήριον, οὐδὲ νὰ παρορῶνται περιφρονητικῶς τὰ δίκαια καὶ τὰ προσόντα αὐτοῖς ἀμφοτέροις, οὔτε ὅπως νὰ κατὰκτώσονται τὰ παρὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιχορηγηθέντα πάλαι καὶ νῦν προνόμια, οὔτε νὰ ἀνέχονται τὴν σμικροτάτην αὐτῶν βλάβην, ζῆμαιν τε ἡ ἐνοχλήσων, ἐπειδὴ παρὰ σοῦ ἡ ἐκκλησία ἐξετάζουσα ἀπειρήσει πάντως τὰς ἀποδοσάμενας συμβεβημένως παρεκτροπὰς τῶν νομίμων καὶ καθήκοντων καὶ τὰς γενησομένης ταραχῆς, βλάβης τε ἢ ζημίας, καὶ ἀραταξίας δοῦναι τὰς ἀποδείξεις εὐπροσώπου ἐν παντὶ καιρῷ. κατανόησον τοίνυν τὸ ἐπιτελούμενόν σοι γράμμα καὶ ἐπιμαλοῦ παντὶ τοῦ σθένει τῆς εὐσταθείας τοῦ γερὰν μοναστηρίου καὶ τῆς βουλήσεως

τῆς σχολῆς μετὰ τῶν δοσιλογιωτάτων διδασκάλων. γενέσθω λοιπὸν ὡς γράφομεν καὶ μὴ ἄλλως, ἐξ ἀποφάσεως, ἵνα εὐ ὑμῖν γένηται καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, οὗ ἡ χάρις εἴη μεθ' ὑμῶν. ἀφ' ἧς, ὀκτωβρίου 18. †

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν Χριστῷ εὐχέτης ὑμῶν. †

In sermo: Τῷ δαιωτάτῳ καθηγουμένῳ τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Πάτμου ἱεροῦ καὶ σεβασμίου ἡμετέρου πατριαρχικοῦ καὶ σταυροπηγιακοῦ μοναστηρίου τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ ἐπιτρόπου τῆς πατριαρχικῆς ἡμῶν ἐκκλησίας, κύρ Ἰωάννα, καὶ τοῖς δοσιλογιωτάτοις διδασκαλοῖς, τῶν τε διδασκάλων καὶ καθηγητῶν τῆς αὐτοῦ κοινῆς σχολῆς τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων, κύρ Δανιὴλ, καὶ τῷ ὑποδιδασκάλῳ, κύρ Μισαὴλ, τέκνοις ἐν κυρίῳ ἀγαπητοῖς τῆς ἡμῶν μετριότητος εὐχεταῖς.

Ex archetypo, quod exstat in tabulario coenobii edidit I. Sakkelion in periodico Παρνασσός, Tom. X. fasc. 8. Aprilis 1887. Athenis p. 372—374. Deest apud Flor.

CLXII. 7306—1797, mense octobri, ind. I.

Patriarcha Gregorius V. confirmat iura, privilegia, libertatem et constitutiones monasterii.

† Γρηγόριος, ἐλέω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. †

† Ὅσα μὲν κατὰ τοὺς θείους θεσμοὺς καὶ τοὺς ἱερῶν ἀποστολικῶν καὶ συνοδικῶν κανόνας τυγχάνει διακυβερνώμενα, πολλὴν ἔχουσι τὴν χάριν παρὰ θεοῦ καὶ τὸ ἔλεος μέγιστον, ὅσα δὲ τοῦναντίον παραβαίνει τῶν ἔρων ἐκτρέπόμενα, ἐν τούτοις προφανῆς ἡ ἀκοσμία, κατὰ βῆλος ἡ φθορά καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἡ τῶν ψυχῶν ἀπώλεια. εἰ γάρ, καθάπερ οἱ περὶ τῶν καθέκαστα ἐκκλησιῶν νόμοι, οὕτω καὶ οἱ περὶ τῶν σταυροπηγιακῶν μοναστηρίων τῶν ὑπὸ τῷ καθ' ἡμᾶς ἀποστολικῷ καὶ οἰκουμενικῷ θρόνῳ ἀπαράτρεπτοι διαφυλάττοντο καὶ τῆς κατὰ νόμους ἐπιμελείας καὶ προστασίας ἀκείνῃ ἠξιοῦντο παρὰ τῶν ἀεὶ πατριαρχευσόντων, οὐκ ἂν τοσαῦτα καὶ τῆλικαῦτα τὰ θειὰ τοῖς μοναστηρίοις συνέβαινον. ἀλλ' ἐπειδὴ οὐκ οἶδαμεν ὅπως τῶν ἱερῶν παρεμειλημένων νόμων εἰς τοσούτην προήλθον ἀκαταστασίαν καὶ ἐλασινῆν ἀπώλειαν τὰ ἱερὰ ταῦτα κατεχώγια, διὰ ταῦτα εὐθύς ἀνεμνηρόσιν ἡμῖν τοὺς οἴακας τοῦ παγκοίνου τουτουὶ σκάφους ἔδοξε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ παρεμειλημένα αὐτὰ εὐαγῆ μοναστήρια διορθώσασθαι ἀφορῶσι πρὸς τὸ ἐκείνων συμφέρον ὡς μέλη γενήσῃ ὄντα τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ τῷ σταυροπηγιακῷ καὶ πατριαρχικῷ τετιμημένα, ἄλλως τε οὐδὲ καινοῦς τινος ἀρ' ἑαυτῶν νόμους φέρουσιν, ἀλλ' ἀρχαίους ἀνανευόμενοις καὶ γεραροῦς

τὴν γὰρ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων προστασίαν τοῖς ἐπισκόποις ἐπιτρέπουσιν οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ νόμοι καὶ κανόνες, τὸν τοῦ θεοῦ φόβον προτίθεσθαι διακελευόμενοι, ἵνα, εἴ γε θέοιντο, καὶ αὐτοὶ ἀπολαμβάνωσιν, ὅν τρόπον ὁ λη' τῶν ἁγίων ἀποστόλων κανὼν καὶ ὁ κα' τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ ἱερᾶς συνόδου καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ ὁ τε ια' καὶ ὁ ιβ' καὶ τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ ιε' καὶ ὁ μθ' τῶν ἐν Τρόλλῳ καὶ ἄλλοι πλείστοι ὅσοι σεπτοὶ νόμοι καὶ κανόνες σαφῶς φαίνονται τῆν τῶν ἱερῶν μοναστηρίων ἐξουσίαν τοῖς ἐπισκόποις διδόντες, ὥστε μεταλαμβάνειν μὲν καὶ αὐτοὺς τῶν θεόντων, εἴ γε θέοιντο, εἰς τὰς ἑαυτῶν χρείας, τὴν δὲ πρὸς ἐκεῖνα ἐπιμελείαν μεγίστην τε καὶ ὡς θεοῦ ἐφορῶντος ποιεῖσθαι, ἵνα προστατεύωσιν αὐτῶν καὶ οἰκονόμους καὶ ἐπιτρόπους καὶ ἡγουμένους ἀποκαθιστῶσιν ἐν αὐτοῖς καλῶς περὶ τῆς αὐξήσεως καὶ βελτιώσεως τούτων ἐπιμελούμενοι, ἵνα μὴ δι' ἀμέλειαν ἔνοχοι γένηνται τοῖς ἐκ τῶν νόμων ἐπιτιμίαις, οἱ δὲ οἰκονόμοι, ἡγούμενοί τε καὶ ἐπίτροποι διαμένωσιν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν ἐπισκόπων καὶ δίχα τῆς ἀδείας αὐτῶν μήτε πωλῶσι μοναστηριακὸν τι κτήμα, ἀλλ' οἰκονομῶσι καλῶς παρὰ τὴν ἐκεῖνων ἐδηγίαν καὶ ἀδειαν, ὅπως μὴ καὶ αὐτοὶ ὡς ἀνατρέποντες τοὺς ἐκκλησιαστικούς τούτους ὅρους καὶ κανόνας βαρυτάτοις ὑποπέσωσι τοῖς ἐπιτιμίαις καὶ τιμωρίαις. ταῦτα μὲν οὖν οἱ θεῖοι νόμοι ἀποφαίνονται περὶ τῶν ἱερῶν μοναστηρίων, τούτων δὲ τὰ μὲν τοῖς κατὰ τόπον ἐπιτετραμμένα ἐνοριακὰ καὶ προσηκούσης ἀρχιερατικῆς, ὡς εἰκός, ἐπ' αὐξήσει τυγχάνει ἐπιμελείας, μόνον δὲ τὰ τῆ σταυροπηγιακῆ ἀξία τετιμημένα οὐκ οἶδαμεν ὅπως πρὸ χρόνων πολλῶν κατημέληται, καὶ θεόν ὡς θεοῦ ἐφορῶντος διοικεῖσθαι αὐτὰ καὶ ἐκ παντὸς τρόπου ἐπιμελείας τῆς ἀναλόγου ἀξιοῦσθαι, ὅπως αὐτοῖς τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν ὑπάρχοντα διαμένῃ, περιποιῆται δὲ τὰ προσγενησόμενα ἂν, τῶν δὲ φαύλων τὰ μὲν προσόντα ἀποδιοπομπῆται, τὰ δὲ συμβησόμενα ἂν διακωλύωνται. τοιαύτην οὖν κατὰ νόμους τῶν ὑπὲρ αὐτῶν πάντων τῶν σταυροπηγιακῶν ἡμῶν μοναστηρίων καθόλου φροντίδα κατεβάλλομεν ἐκθέμενοι κατὰ κοινὴν γνώμην καὶ συνοδικὴν διάγνωσιν ἱερὸν τόμον, ἀποφαινόμενον συνιδὴ τοῖς ἱεροῖς νόμοις καὶ τοῖς ὧδε γραφομένοις περὶ τῆς εἰς τὸ ἐξῆς ἀρίστης διοικήσεως ἐκάστου σταυροπηγιακοῦ μοναστηρίου καὶ εὐνομίας τῶν ἀσκουμένων ἐσιωτάτων πατέρων καὶ τῆς δυνατῆς ἀντιλήψεως καὶ ἀμέσου προστασίας αὐτῶν. παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας ἀνανεοῦντες τὰ παλαιγενῆ πατριαρχικά καὶ συνοδικὰ αὐτῶν σιγίλλια θωρεᾶν καὶ ἐπικυροῦντες ἅπασι τὰ σταυροπηγιακὰ αὐτῶν προνόμια εἰς διηνεκῆ συντήρησιν αὐτῶν καὶ ἀσφάλειαν, μὴ θεόμενά ποτε ἀνανεώσεως καὶ ἐπικυρώσεως, ὡς καὶ περὶ τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Ἰλάτμῃ ἱεροῦ καὶ σεβασμίου, βασιλικοῦ καὶ ἡμετέρου πατριαρχικοῦ καὶ σταυροπηγιακοῦ μονα-

στηρίου τοῦ ἁγίου, ἐνδόξου καὶ πανευρέμου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· ἐνεφανίσθη γὰρ ἡμῖν πατριαρχικὸν συνοδικὸν σιγγιλιώδες γράμμα τοῦ αἰδίου ἐκ πατριάρχαις Κωνσταντινουπόλεως Ἰωαννικίου ἀναμνησκόμενον ἐτέρου πρεσβυγενούς πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ σιγγιλιώδους [γράμματος] τοῦ αἰδίου Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχου Καλλιμάκου, ἐπιβεβαιούντος ἄλλα προγενέστερα γράμματα τῶν πάλαι αἰδίων πατριαρχῶν, διαλαμβάνοντα πάντα τὰ ἀνέκαθεν φιλοτιμηθέντα προνόμια διὰ τὰ χρυσοβούλλων λόγων βασιλικῶν καὶ διὰ γραμμάτων πατριαρχικῶν σιγγιλιωδῶν τῆ ῥηθείᾳ ἱερά μονῆ· τὸν γὰρ εὐσεβῆ βασιλέα Ἀλέξιον Κομνηνὸν χρυσοβούλλον θεωρησασθαι τῷ κτήτορι τῆς αὐτῆς μονῆς, μοναχῷ Χριστοδούλῳ, δι' οὗ ἐπιβεβαιῶσαι ταύτῃ πᾶσαν ἐλευθερίαν, αὐτονομίαν τε καὶ αὐτοδικοποιεῖαν σὺν ἀπαξιασίῃ τῆ νήσῳ Πάτμῳ μετὰ τῆς ὅλης περιοχῆς καὶ διακρατίας αὐτῆς ἐπ' ἀναφαίρετῳ καὶ διηνεκεί δεσποτείᾳ καὶ κυριότητι ἀτελῶς, ἄβυσσῶς καὶ πάσης ἀπληλαγμένης σκερτικῆς συζητήσεως, ὅπως ἦ τε παρ' αὐτοῦ ἐγερωθῆσα μονῆ καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν μοναχοὶ κατέχωσι καὶ δεσπόζωσι τὴν νῆσον ταύτην κυρίως καὶ αὐθεντικῶς, ἀναφαίρετως τε καὶ αἰωνίως καθ' ἑαυτοὺς διοικούμενοι καὶ διευκνόμενοι. πρὸς ὅπερ βασιλικὸν χρυσοβούλλον ἐπιδοθήναι· ἐν τῇ μονῇ τότε καὶ πατριαρχικὸν σιγγιλιώδες [γράμμα] τοῦ κυροῦ Ἰωάννου καὶ εφεξῆς καὶ παρ' ἄλλων πατριαρχῶν, Λουκά φασι, Συμεῶν, Ἰωάσαφ καὶ Κυρίλλου καὶ ἄλλων μεταγενεστέρων τὴν σταυροπηγιακὴν ἀξίαν διακρατύνοντα τοῦ ἱεροῦ τούτου μοναστηρίου· σέμνυμα γὰρ εἶναι ταῦτα τῆ περιδοξῆς μονῆ προσαρμοσθὲν ὑπὸ βασιλικῆς εὐσεβείας, ὅτι ἔ ἐπιστήθιος ἐκεῖνος μαθητὴς καὶ ἀπόστολος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος ἐν αὐτῇ τῇ νήσῳ τὸ ἱερὸν συνέγραψεν εὐαγγέλιον. πρὸς ἀνακαίνισιν οὖν καὶ τούτων τῶν ἐμφανισθέντων ἡμῖν ἀρχαίων σιγγιλιῶν, καθὼς καὶ πρὸ πάντων γράσαντες διὰ τοῦ παρόντος ἡμετέρου πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ σιγγιλιωδούς γράμματος ἀποφανόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα τὸ εἰρημένον ἱερὸν καὶ σεβασμιον μοναστήριον, τὸ σεμννόμενον τοῦ ἁγίου, ἐνδόξου καὶ πανευρέμου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τὸ ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ μετὰ πάντων τῶν κτημάτων καὶ πραγμάτων καὶ ἀριερωμάτων αὐτοῦ, κινήτων τε καὶ ἀκινήτων, τῶν τε ἤδη ὄντων καὶ τῶν εἰσέπειτα προσγενησομένων ᾧ, ὡς ἀνέκαθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς, οὕτω καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἄπειτα χρόνον ὑπάρχη καὶ λήρηται καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται ἡμέτερον πατριαρχικόν, σταυροπηγιακόν, ἀδούλωτον, ἀκταπάτητον καὶ ὅλως ἀνενόητον παρ' οὐτινοσοῦν προσώπου, ἱερωμένου ἢ λαϊκοῦ, μνημονευομένου ἐν αὐτῷ τοῦ καθολικοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόματος, ἔχον καὶ τὸ προνόμιον κατὰ πατριαρχικὴν

φιλοτιμίαν, ὥστε τὸν κατὰ καιροὺς ἐν αὐτῷ ἡγούμενον ἐν ταῖς ἐορτασίμοις ἡμέραις φορεῖν ἐπ' ἐκκλησίας μανθῶσαν, προχειρίζομενον καὶ πατερίζαν. καὶ πρῶτον μὲν ὑπάρχη ἀπηλλαγμένον πάσης ἐξαρχικῆς ἐξουσίας καὶ δεσποτείας. δεύτερον δὲ λόγῳ ὑποταγῆς ἀποδιδῶ καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπαραιτήτως γρόσια τριακόσια εἰς τὸ κοινὸν τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ λαμβάνη ἐξοφλητικὴν ἀπόδειξιν κατὰ τὸ ὕψος τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ οὕτως ἀναλαβὼν τὸ ἀρχαῖον γεραρὸν τῆς σταυροῦρητικῆς ἀξίας προνόμιον καὶ καλῶς διοικούμενον, ὡς μέλος γνήσιον τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτου πατριαρχικοῦ, ἀποστολικοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ θρόνου ὃ ἐν αὐτῷ κατὰ καιροὺς ἡγούμενος, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, οὕτω καὶ αὐτὸς γράσῃ ἀμέσως πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν καὶ ἀξιώσῃ τῆς προσηκούσης ὑπερασπίσεως ἐν ταῖς συμβαινούσαις χρεῖαις καὶ ὑποθέσεσιν. τρίτον. διαφυλάττωνται καταγεγραμμένα ἐν τῷ διωρισμένῳ κώδικι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἅπαντα τὰ κτήματα καὶ ἀφιερῶματα αὐτοῦ καὶ τὰ χρεῖα καὶ τὸ τοῦ ἡγουμένου ὄνομα. τέταρτον δὲ τὸ σιγίλλιον αὐτοῦ εἶη μένειν ἀπαράτρεπτον καὶ ἀπαράβατον, μὴ δεόμενόν ποτε ἀνανεώσεως καὶ ἐπικυρώσεως ἐκκλησιαστικῆς. πέμπτον. μηδεὶς τοῦ λοιποῦ γίγνηται ἐν αὐτῷ ἡγούμενος ἀνευ γράμματος πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ, ἀλλ' ἐπειδὴν ἔλθονται αὐτὸν γνώμη κοινῇ οἱ συγκοινοβιάται πατέρες, τότε ἀποστέλληται παρ' αὐτῶν κοινῇ ἐνυπόγραφος καὶ ἐνσφράγιστος ἀναφορὰ περὶ τῆς τοιαύτης ἐκλογῆς πρὸς τὸν κατὰ καιροὺς οἰκουμενικὸν πατριάρχην καὶ οὕτω δι' ἐκκλησιαστικοῦ γράμματος ἀποκαθίστηται ὃ ἡγούμενος τοῦ μοναστηρίου τούτου σημειουμένου καὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐν τῷ ῥηθέντι κώδικι, ὀφείλων κατ' ἔτος ἐξαποστέλλειν ἀκριβῆ ἐνυπόγραφον καὶ ἐνσφράγιστον καταγραφὴν τῶν τοῦ ἔτους ἐκείνου μοναστηριακῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων. ἕκτον. ἡ σφραγὶς τοῦ μοναστηρίου διαιρηθῆ εἰς τμήματα τέσσαρα, καὶ ἡ μὲν λαβὴ παρακατατεθειμένη ὑπάρχη τῷ ἡγουμένῳ, τὰ δὲ τέσσαρα τμήματα τέσσαροι συγκοινοβιάται πατέρες ἐκλεγόμενοι κοινῶς παρὰ πάντων τῶν συγκοινοβιατῶν πατέρων. ἕβδομον. οἱ ἐπιτετραμμένοι τὰ τέσσαρα τμήματα καὶ τὴν λαβὴν μὴ ἔχωσιν ἀδειαν καθ' ἑαυτοὺς σφραγίζειν μοναστηριακὰς χρεωστικὰς ὁμολογίας, ἀλλ' ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν προκρίτωτέρων ἐν τοῖς συγκοινοβιάταις ὑπογραφομένων κλεινῶν ἰδίαις χερσίν, αἱ δὲ μὴ κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον γεγραμμένα καὶ ἐνσφραγισμένα ὁμολογία νομίζονται μὴ τοῦ μοναστηρίου, ἀλλ' ἰδίαι τῶν κατ' ἰδίαν σφραγισάντων, καὶ ἐκεῖνοι ἐξ ἰδίων ἀποπληρώσι τὰς ἀπεριγεγραμμένας ἐν ταῖς τοιαύταις ὁμολογίαις χρηματικὰς ποσότητας, οὗτοι δὲ, δηλαδή ὁ ἡγούμενος μετὰ τῶν τεσσάρων τῶν ἐπιτετραμμένων τὰ τῆς σφραγίδος τμήματα ἔχωσι πᾶσιν πληρεξουσιότητα τῆς ἐκκλησίας ἐπιτιμᾶν, τωρρογίζειν, ἀποβάλλειν ἐκ

τῆς μονῆς τοὺς ἀτακτοῦντας καὶ τοὺς ἐκνευροῦντας τοὺς μετερχομένους τὸ ἄθλον τῆς ἀσκήσεως καὶ μὴ κειθομένους. τελευταῖον. διὰ κοινῆς αὐτῶν ἀναφορᾶς ἀναγγέλλειν τῇ ἐκκλησίᾳ. ὄγδοον. μηδεὶς τοῦ μοναστηρίου τούτου θύνηται τοῦ λοιποῦ πωλεῖν μοναστηριακὸν ὑποστατικὸν ἀνευ τῆς νομίμου εἰδήσεως τοῦ κατὰ καιρὸν οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, εἰ μὴ μόνον τὰς κατ' ἔτος ἐπικαρπίας καὶ τὰ γεννήματα καὶ τὰ μοναστηριακὰ θρέμματα διὰ τὰς ἀναγκαίας αὐτῶν χρείας. ἔνατον. ἐπειδὴν ἐν χρεῖᾳ χειροτονίας γένηνται, ἔχωσιν ἀδειαν προσκαλεῖν εἰς τὸ σταυροπηγιακὸν ἡμῶν τούτου μοναστήριον, ὃν ἂν βούλωνται τῶν ἀρχιερέων φέροντα ἔγγραφον ἀδειαν πατριαρχικὴν καὶ συνοδικὴν ἐπὶ τῷ ἐκτελεῖν αὐτὴν μετὰ πάσης τῆς κανονικῆς παρατηρήσεως. δέκατον δὲ καὶ τελευταῖον. ὀφειλωσιν οἱ ἐν αὐτῷ συνασκούμενοι πατέρες φυλάττειν τὰ ἐν τῷ παρόντι ἐκτεθέντα ἀπαράτρεπτα καὶ ἀπαράβητα διὰ πάντος, πείθεσθαι τῷ κατὰ καιροῦς ἡγουμένῳ, διάγειν σεμνῶς, εἰρηρικῶς καὶ ἀμέμπτως, κοιμαίνοντες πνευματικῶς τοὺς ἐν τῇ νήσῳ χριστιανούς καὶ τὰς ἐκλογὰς τῶν ἡγουμένων ποιοῦντες μόνοι καθ' ἑαυτοὺς οἱ εἰρημένοι πατέρες, καὶ μηδεὶς ἐπὶ φιλοδοξίᾳ ὑφαρπάξῃ τὴν ἡγουμενίαν, ἀλλὰ διάγῃσι κατὰ τὸν ὅρον τοῦ κτήτορος, εὐλαβοῦς μοναχοῦ Χριστοδούλου, καὶ εἰ ἐρθασέ τι γενέσθαι ἢ γενήσεται ἄνω τῶν διατεταγμένων τύπων τοῦ ῥηθέντος ἱεροῦ μοναστηρίου ἢ καθόλου ἢ ἐν μέρει, ἀκύρου μένοντος ἐκείνου πάντη καὶ ἀνισχύρου, καὶ ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις διαφυλάττειν τὴν ἀρχαίαν διατύπωσιν ἀπαράτρεπτον. ὅστις δὲ καὶ ὅποιος τῶν χριστιανῶν, ἱερωμένος ἢ λαϊκός, ὁποιασοῦν τάξεως καὶ βαθμοῦ τολμήσῃ παραβῆναι ὀκνοῦν τὰ ἐν τῷ παρόντι νομίμως καὶ κανονικῶς ἀποφανθέντα καὶ ἀνατρέψαι τι τῶν ἀνωτέρω καταγεγραμμένων, ὁ τοιοῦτος ἀφωρισμένος εἴη καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτος καὶ πάσαις ταῖς πατριαρχαῖς καὶ συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπεύθυνος καὶ ὑπόδικος καὶ ἐνοχος τῷ αἰωνίῳ πυρὶ τῆς γεέννης. ἔθεν εἰς ἐνδειξὴν καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικόν, συνοδικὸν σιγγιλιῶδες ἐν μεμβράναις γράμμα, καταστρωθὲν κὰν τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας τῷ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ διορισθέντι καὶ ἐδόθη εἰς τὸ ῥηθὲν μοναστήριον. ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ἐννενηκοστῷ ἐβδόμῳ, κατὰ μῆνα ὀκτώβριον, ἐπινεμήσεως πρώτης. †

† Γρηγόριος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. †

† Ὁ Ἐφέσου Σαμουήλ. † † Ὁ Νικομηδείας Ἀθανάσιος. †

† Ὁ Ἡρακλείας Μελέτιος. † † Ὁ Χαλκηδόνος Ἱερεμίας. †

† Ὁ Κυζίκου Ἰωακείμ. † † Ὁ Δέρκων Μακάριος. †

† Ὁ Θεσσαλονίκης Γεράσιμος. † † Ὁ Δαρίσεως Διονύσιος. †
 † Ὁ Προύσης Ἄνθιμος. † † Ὁ Εὐρίπου Ἱερόθεος. †

Archetyp. membr. cum bulla plumbea. Flor. II. nro 89. Sub nro 90 ezstat encyclica eiusdem patriarchae de confessione et nro 91 tabula patriarchae Neophyti VII., cuius exempiar non sumus nacti, de qua autem Florides haec habet: Ἴσον συνοδικῷ γράμματι Νεοφίτου ζ', οὗ τὸ προοίμιον ἑλλικές, περὶ τῆς συστάσεως καὶ εὐνομίας τῆς μονῆς τῷ 1799 (7807). ἀρχεται· «νόμοις διατεταγμένοις ἢ ἕθεισι πᾶν σύστημα τῶν ἀνθρώπων διοικεῖσθαι ἐπάναγκες».

CLXIII. 7309—1801,, [ind. IV.]

Patriarchae Callinici V. edictum de administrando monasterio.

† Καλλίνικος, ἐλέω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. †

† Πάντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων τὸν ἐπίσκοπον ἔχειν τὴν φροντίδα καὶ διοικεῖν αὐτὰ ὡς θεοῦ ἐφορῶντος ὁ τριακοστὸς ὄγκος τῶν σεπτῶν ἀγίων ἀποστόλων διαγορεύει κανόν, ὁρθῶς δ' ἂν τις συνεννοήσῃε ταῖς ἐκκλησίαις καὶ τὰ ἱερὰ μοναστήρια· καὶ ταῦτα γὰρ οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἡ ἐκκλησία τοῖς τὸν μονήρην βίον ἐπανηρημένοις, τὴν δὲ τοιαύτην διοίκησιν οὐκ ἂν ὁ ἐπίσκοπος ποιήσῃε μὴ οὐχὶ ἐπιμελούμενος τῶν ἐπιτετραμμένων αὐτῷ μοναστηρίων, ὅπως μὴ μόνον τὰ ἀναθέματα αὐτοῖς διασώζῃται παραμένοντα, ἀλλὰ δὴ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς μονάζοντες σεμνῶς τε καὶ ὡς προσήκει τὸν βίον διάγωσι· καὶ τοῦτο γὰρ βούλεσθαι τῷ ἱερῷ κανόνι, τὴν τῆς τοῦ θεοῦ ἐφορίας προσθήκην, πᾶς τις εὐσεβῶς γε φρονῶν ὁμολογήσειεν· οὐδὲν γὰρ ἂν εἴπη βουλομένῳ καὶ τῷ θεῷ, εἴπερ τὰ μὲν ἀναθέματα διαφυλάττειτο, οἱ δὲ μονάζοντες ἐν τοῖς μοναστηρίοις μὴ κατὰ τὸ προσήκον αὐτοῖς, ἀλλὰ ἀτακτον καὶ ἀνόσιον βιοῦσι τὸν βίον. διὸ καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν, ὡς θεοῦ ἐφορῶντος διοικεῖν βουλομένη νομίμως τὰ ἐπιτετραμμένα τῇ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλη ἐκκλησία ἱερὰ καὶ σεβάσμια ἡμέτερα πατριαρχικὰ καὶ σταυροπηγικὰ μοναστήρια, προειδόμεθα ἐκθεῖναι ὄρους καὶ κεφάλαια, καθ' ἃ διοικηθήσεται καὶ τὸ ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ ἱερὸν καὶ σεβάσιμον ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ σταυροπηγικὸν μοναστήριον τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· δύο γὰρ τῶν ὁσιωτάτων πατέρων τοῦ μοναστηρίου τούτου, ἱερομόναχος τε Γαβριὴλ καὶ ἱεροδιάκονος Γεράσιμος, παραστάντες ἔμπροσθεν τῆς ἡμῶν μετριότητος συνοδικῶς προκαθημένης ἐνεφάνισαν χρυσόβουλλα τε τοῦ αἰδίου ἐν βασιλεύσειν Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ καὶ ἱερὰ ἀγιλλια ἀειμνήστων πατριαρχῶν Κωνσταντινου-